

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322202177
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4322202177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu JUDr. Evy Šiškovéj a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobcu: BL PLUS, s.r.o., Prenčov 177, Prenčov, IČO: 50 798 243, zastúpeného Mgr. Richardom Bebjakom, advokátom, Lermontovova 14, Bratislava, IČO: 31 025 544, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie peňažnej sumy 5.968,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5Csp/24/2022-110 zo dňa 19. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa ust. § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 5Csp/24/2022-110 zo dňa 19. decembra 2022 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.968,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.968,80 eur od 27. 05. 2022 do zaplatenia, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 212,48 eur, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti predmetného rozhodnutia (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 54a, § 100 ods. 1 veta prvá, § 101, § 107 ods. 1 a § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/ až g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 129/2010 Z. z.).

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že dospel k záveru a považoval za nesporné, že právna predchodkyňa žalobcu uzavrela so žalovaným viacero úverových zmlúv, pričom tieto zmluvy uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ s tým, že žalovaný ich uzatváral ako právnická osoba v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Tieto zmluvy mali tiež formulárový charakter, boli vopred pripravené žalovaným a právna predchodkyňa žalobcu ich nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, ale musela ich prijať ako celok alebo odmietnuť. V konaní tiež nebolo preukázané a ani tvrdené, že by právna predchodkyňa žalobcu uzatvárala tieto zmluvy v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej činnosti, inej obchodnej činnosti alebo povolania, pričom v týchto zmluvách jednoznačne bolo uvedené, že ide o zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluvách, v ktorých nebol zaškrtnutý účel poskytnutého úveru alebo bol ako účel úveru uvedený údaj o tom, že ide o úver na iný účel, žalovaný znášal dôkazné bremeno o tom, že poskytoval tieto finančné prostriedky právnej predchodkyňi žalobcu na výkon

podnikateľskej činnosti alebo povolania, pričom ten nepreukázal takéto skutočnosti. Žalovaný bol počas celého konania nečinný, k podanej žalobe sa nevyjadril a žalobcom, resp. jeho právnu predchodkyňou tvrdené skutočnosti žiadnym spôsobom nerozporoval.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že sa následne zaoberal, či tieto zmluvy sú v súlade s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z., a teda či obsahujú všetky zákonné náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 1, 2 tohto zákona účinného v čase ich uzavretia, resp. či výška dohodnutých úrokov ako aj poplatkov za administratívne náklady, nie je v rozpore so zákonom (ust. § 39 OZ), resp. v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ. Poukázal na skutočnosť, že ust. § 150 CSP ukladá stranám sporu tzv. povinnosť tvrdenia. Ide o procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu, pričom strany sporu majú okrem iného aj povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Porušenie takejto povinnosti tvrdenia možno považovať za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany. Na odvrátenie fikcie nespornosti skutkových tvrdení protistrany podľa názoru súdu postačuje ich generálne popretie, ak strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v konaní nečinný, tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že tvrdenia žalobcu, resp. jeho právnej predchodkyne možno považovať za nesporné, pretože neboli účinným spôsobom popreté.

5. Súd prvej inštancie sa zaoberal:

- zmluvou č. 405401239 v spojení s dohodou o plnení v splátkach, ktorá bola uzavretá medzi právnu predchodkyňou žalobcu a žalovaným dňa 17. 10. 2014, pričom z tejto zmluvy vyplýva, že mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 350,- eur a právna predchodkyňa žalobcu mala zaplatiť sumu 672,- eur s tým, že suma 322,- eur pozostáva jednak z odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 112,- eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej aj RPMN) vo výške 32 %, ako aj úrok vo výške 60 % ročne, ktorý predstavuje sumu 210,- eur. Z tohto dôvodu sa tak spotrebiteľ zaviazal zaplatiť celkovú sumu 672,- eur, a to formou 12 mesačných splátok po 56,- eur. Výška RPMN v zmysle dohody o plnení v splátkach bola určená v rozsahu 281,64 %. Súd však dospel k záveru, že takáto zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola neskôr modifikovaná dohodou o plnení v splátkach, podľa názoru súdu účelovo nezahŕňovala celkovú odplatu, ktorú mala zaplatiť právna predchodkyňa žalobcu v rozsahu 322,- eur do vzorca pre výpočet RPMN, nakoľko v úverovej zmluve zahŕňala do tohto výpočtu len odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 112,- eur, v dôsledku čoho bola nesprávne uvedená RPMN, a to len vo výške 32 %. Podľa názoru súdu však úrok vo výške 60 % ročne, ktorý predstavoval sumu 210,- eur, mal byť zahrnutý do RPMN, pretože tento údaj mal zahŕňať všetky poplatky, a to vrátane úroku, ktorý bola povinná zaplatiť právna predchodkyňa žalobcu. Následnou modifikáciou v dohode o plnení v splátkach, kde bola RPMN uvedená už vo výške 281,64 % sa však nemohol zhojiť takýto nedostatok, a preto z tohto dôvodu tak išlo o bezúročný a bezpoplatkový úver z dôvodu nesprávneho určenia RPMN v neprospech spotrebiteľa s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho výška úrokovej sadzby v spojení s odplatom bola podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko takáto celková odplata je neprimerane vysoká vo vzťahu k poskytnutému úveru, a preto v tejto časti by bola uzavretá zmluva neplatná. Z tohto dôvodu, keďže právna predchodkyňa žalobcu zaplatila sumu 672,- eur, tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného v rozsahu 322,- eur.

- zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 405401429 zo dňa 21. 04. 2015, na základe ktorej bol poskytnutý právnej predchodkyňi žalobcu úver vo výške 700,- eur, pričom tá mala zaplatiť celkovo sumu 1.380,- eur s tým, že suma 680,- eur predstavovala jednak odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 196,- eur (RPMN 28 %) ako aj úrok vo výške 69,14 %, čo predstavuje sumu 484,- eur. Podľa názoru súdu išlo o účelové rozčlenenie odplaty a úroku, pričom aj tento úrok mal byť zahrnutý do výpočtu pri RPMN a z tohto dôvodu tak bola nesprávne určená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov tak podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. d/ tohto zákona je úverová zmluva bezúročná a bezpoplatková. Okrem toho výška úroku spolu s odplatom je neprimerane vysoká vo vzťahu k poskytnutému úveru a z tohto dôvodu ide tak o úrok a odplatu, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho ide o neplatné dojednanie. Keďže podľa tvrdení, ktoré neboli

rozporované, právna predchodkyňa žalobcu z titulu tejto zmluvy zaplatila o 680,- eur viac, ako jej bol poskytnutý úver, tak vzniklo bezdôvodné obohatenie v takomto rozsahu.

- zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 405401544, ktorá bola uzavretá dňa 19. 08. 2015 a podľa ktorej boli finančné prostriedky zo strany žalovaného poskytnuté z titulu úveru len v rozsahu 350,- eur, pričom nad rámec poskytnutého úveru mala žalovaná (správne malo byť žalobca) zaplatiť sumu 322,- eur, ktorá predstavovala jednak odplatu vo výške 98,- eur (RPMN 28 %), ako aj úrok vo výške 64 %, ktorý predstavoval sumu 224,- eur. Keďže aj úrok mal byť zahrnutý do výpočtu RPMN, pretože súvisí s úverom a ide o odplatu za poskytnuté finančné prostriedky, tak s poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § ust. 11 ods. 1 písm. d/ tohto zákona, je úver bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko v neprospech spotrebiteľa bola uvedená RPMN. Okrem toho takýto úrok spolu s odplatom je v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho je takéto dojednanie neplatné, a preto naň nevznikol žalovanému nárok.

- zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 420200004 zo dňa 20. 07. 2016, podľa ktorej právna predchodkyňa žalobcu zaplatila celkovo sumu 476,- eur, čo je o 176,- eur viac, ako mal žalovaný nárok, nakoľko finančné prostriedky boli poskytnuté z titulu úverovej zmluvy len v rozsahu 300,- eur, pričom suma vo výške 76,- eur predstavuje úrok spojený so spotrebiteľským úverom a suma 100,- eur poplatok za expresné spracovanie úveru, čo predstavuje celkovú odplatu 176,- eur. Podľa názoru súdu však tento poplatok za expresné spracovanie úveru účelovo obchádza zákon s tým, že ide o skrytý úrok, resp. poplatok za poskytnutý úver, a preto je nesprávne uvedený údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa len v rozsahu 38,28 %, nakoľko tam mal byť zahrnutý aj takýto poplatok. Z tohto dôvodu tak bol úver bezúročný a bezpoplatkový pre uvedené nedostatky s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho tak vzniklo právnej predchodkyňi žalobcu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Okrem toho žalovaný vôbec nepreukázal, aké reálne náklady mu vznikli v súvislosti s expresným spracovaním úveru a akú pridanú hodnotu dostal spotrebiteľ za takýto poplatok.

- zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 421400002 zo dňa 22. 08. 2016, na základe ktorej vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 276,80 eur, nakoľko jeho právna predchodkyňa zaplatila takúto sumu nad rámec poskytnutého úveru s tým, že poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur je skrytý poplatok, ktorý nahrádza úrok, resp. odplatu za poskytnutý úver, a preto mal byť takýto poplatok zahrnutý do vzorca pre výpočet RPMN, v dôsledku čoho bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov je takýto úver bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho žalovaný vôbec nepreukázal, aké reálne náklady mu vznikli v súvislosti s expresným spracovaním úveru a akú pridanú hodnotu dostal spotrebiteľ za takýto poplatok. Pokiaľ teda ide o úrok spolu s odplatom v celkovej výške 176,80 eur, tak to bolo neplatné dojednanie aj pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko išlo o neprimerané vysokú odplatu a úrok za poskytnutý úver.

- zmluvou o úvere č. 404400575 zo dňa 31. 08. 2011, na základe ktorej súd dospel k záveru, že v zmluve absentujú zákonné náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ako je RPMN, výška úrokovej sadzby a pod. a z tohto dôvodu je tak úver bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/, b/ tohto zákona. Okrem toho celková výška odplaty za poskytnutý úver (viac ako 90 % z poskytnutého úveru) je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, v dôsledku čoho sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu o sumu 322,- eur, ktorá mu bola zaplatená nad rámec poskytnutého úveru.

- zmluvou o úvere č. 404400689 zo dňa 03. 02. 2012, na základe ktorej vzniklo právnej predchodkyňi žalobcu bezdôvodné obohatenie v rozsahu 528,- eur, nakoľko v zmluve absentuje údaj o RPMN, resp. o úrokovej sadzbe v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je úver s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/, b/ tohto zákona bezúročný a bezpoplatkový. Okrem toho celková výška odplaty za poskytnutý úver (88 % z poskytnutého úveru) je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, v dôsledku čoho sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu o sumu 528,- eur, ktorá mu bola zaplatená nad rámec poskytnutého úveru.

- zmluvou o úvere č. 404400746 zo dňa 20. 04. 2012, na základe ktorej taktiež došlo k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu 322,- eur, pretože bol poskytnutý úver len v rozsahu 350,- eur, pričom právna predchodkyňa žalobcu zaplatila žalovanému sumu 672,- eur s tým, že v zmluve absentujú základné údaje o RPMN, o výške úrokovej sadzby, a to s poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a z tohto dôvodu je teda úver bezúročný, resp. bezpoplatkový s poukazom na ust. § 11 ods. 1 tohto zákona. Okrem toho celková výška odplaty za poskytnutý úver (92 % z poskytnutého úveru) je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, v dôsledku čoho sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu o sumu 322,- eur, ktorá mu bola zaplatená nad rámec poskytnutého úveru.

- zmluvou o úvere č. 409800444 bez uvedenia dátumu, v prípade ktorej možno predpokladať, že táto zmluva bola uzavretá v roku 2013, a to vzhľadom na skutočnosť, že podľa dohody o plnení v splátkach

k takejto úverovej zmluve mal dlžník splácať svoj dlh od 28. 02. 2013. Podľa názoru súdu aj z tejto zmluvy tiež vzniklo bezdôvodné obohatenie v rozsahu 528,- eur, pretože je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko bol uvedený úrok v rozsahu 39,15 %, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, čo predstavuje sumu 234,90 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie zmluvy vo výške 293,10 eur. Podľa názoru súdu tieto administratívne náklady neboli ničím preukázané, ide o účelové obchádzanie zákona, pretože ide o tzv. skrytý úrok, resp. odplatu za poskytnutý úver. Z tohto dôvodu tak bola nesprávne určená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo vyplýva aj z dohody o plnení v splátkach, v ktorej je uvedená RPMN až vo výške 263,63 %, a preto je tento úver bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

- zmluvou o úvere č. 409800468 zo dňa 19. 03. 2013, na základe ktorej vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, pretože právna predchodkyňa žalobcu plnila viac ako mala, a to v rozsahu 322,- eur. V tejto zmluve tiež bol uvedený úrok vo výške 39,15 %, čo predstavuje sumu 137,03 eur a administratívne náklady, ktoré boli vo výške 184,97 eur. Tieto administratívne náklady však obchádzajú zákon, pretože ide o skrytý úrok, resp. odplatu za poskytnutý úver, v dôsledku čoho ide o neplatne dojednanú odplatu pre rozpor s dobrými mravmi. Okrem toho celková odplata vo výške 322,- eur je neprimerane vysoká vo vzťahu k poskytnutému úveru vo výške 350,- eur a z tohto dôvodu je tak zmluva v tejto časti neplatná s poukazom na ust. 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

- zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 409800611 zo dňa 24. 10. 2013, na základe ktorej boli poskytnuté finančné prostriedky v rozsahu len 600,- eur, pričom právna predchodkyňa žalobcu mala zaplatiť až sumu 1.128,- eur, a to z titulu úroku vo výške 39,15 % ročne (234,90 eur) ako aj administratívnych poplatkov vo výške 293,10 eur s tým, že reálna výška administratívnych poplatkov nebola žalovaným preukázaná a teda ide o poplatky, ktoré si účtoval bez toho, aby mal spotrebiteľ za ne adekvátnu službu, resp. plnenie. Z uvedených dôvodov tak ide o neplatné dojednanie s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu o sumu 528,- eur. Okrem toho táto celková odplata za úver (úroky + administratívne poplatky) by bola v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by dosahovala 88 % z poskytnutého úveru.

- zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 405400984 zo dňa 07. 01. 2014, na základe ktorej boli poskytnuté finančné prostriedky v rozsahu len 350,- eur, pričom právna predchodkyňa žalobcu mala zaplatiť až sumu 672,- eur, a to z titulu úroku vo výške 39,15 % ročne (137,03 eur) ako aj administratívnych poplatkov vo výške 184,97 eur s tým, že reálna výška administratívnych poplatkov nebola žalovaným preukázaná a teda ide o poplatky, ktoré si účtoval bez toho, aby mal spotrebiteľ za ne adekvátnu službu, resp. plnenie. Z uvedených dôvodov tak ide o neplatné dojednanie s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho táto celková odplata za úver (úroky + administratívne poplatky) by bola v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by dosahovala 92 % z poskytnutého úveru.

- nárokmi z úverovej zmluvy č. 403701539 vo výške 620,- eur ako aj nárokmi z úverovej zmluvy č. 40541637 vo výške 700,- eur, ktoré strany sporu nepredložili, pričom súd považoval tvrdenia žalobcu, resp. jeho právnej predchodkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia v takomto rozsahu za nesporné, nakoľko ich žalovaný účinne nepoprel.

6. Súd prvej inštancie zároveň považoval za nesporné, že žalobca preukázal, že mu boli postúpené pohľadávky z vyššie uvedených úverových zmlúv a z tohto dôvodu je tak aktívne legitimovaný. Okrem toho tak súd uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie z titulu čiastočne neplatných úverových zmlúv, pretože mal za preukázané, že tieto zmluvy boli z vyššie uvedených dôvodov bezúročné a bezpoplatkové, resp. žalovanému nevznikol nárok na dohodnuté poplatky, prípadne úroky pre rozpor s dobrými mravmi, resp. rozpor so zákonom.

Keďže právna predchodkyňa žalobcu plnila, z titulu čiastočne neplatných úverových zmlúv, resp. úvery boli poskytnuté ako bezúročné a bezpoplatkové, nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, tak žalovanému vznikla povinnosť vydať toto bezdôvodné obohatenie. Súd s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka skúmal aj možnosť premlčania takéhoto nároku vo vzťahu k žalovanému, avšak s poukazom aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ (prvá komora) z 22. apríla 2021 vo veci C 485/19, LH proti Profi Credit Slovakia s. r. o., dospel k záveru, že pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, tak Súdny dvor konštatoval, že objektívna trojročná premlčacia doba je neprimerane krátka vo vzťahu k spotrebiteľovi, keď si uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu tak s poukazom na ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať premlčaciu dobu ako v prípade úmyselného vydania bezdôvodného obohatenia, teda objektívnu premlčaciu dobu 10 rokov, pričom tá ku dňu podania žaloby neuplynula. Pokiaľ ide o dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu, tak súd dospel k záveru, že okamihom udelenia splnomocnenia právnej

predchodkyne žalobcu zo dňa 23. 05. 2022 táto mohla získať vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, pričom žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 30. 05. 2022 a tak nárok bol uplatnený na súde pred tým, ako uplynula subjektívna premlčacia doba. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.968,80 eur, nakoľko nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v takomto rozsahu považoval za dôvodný.

7. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi s poukazom na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 212,48 eur, ktoré spočívajú v nákladoch, ktoré vznikli žalobcovi z titulu predžalobnej výzvy, ktorú realizoval právny zástupca právnej predchodkyne žalobcu, nakoľko podľa ust. § 251 CSP sa za trovy konania považujú len tie výdavky, ktoré vzniknú po začatí súdneho konania. Keďže je evidentné, že predžalobná výzva bola realizovaná pred začatím súdneho konania, pričom súvisela s uplatnenou pohľadávkou, tak súd priznal žalobcovi aj nárok na náhradu takýchto nákladov, ktoré súvisia s takouto predžalobnou výzvou. Výška týchto nákladov podľa názoru súdu predstavuje odmenu právneho zástupcu žalobcu, resp. jeho právnej predchodkyne v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., nakoľko ten bol advokát. Preto možno považovať za odôvodnené takéto náklady, a to s poukazom na uvedenú vyhlášku v rozsahu odmeny za jeden úkon právnej služby právneho zástupcu žalobcu, čo predstavuje sumu 200,85 eur plus režijný paušál za jeden úkon v roku 2022 vo výške 11,63 eur. Okrem toho tieto skutočnosti ohľadom takéhoto nároku žalobcu neboli tiež rozporované zo strany žalovaného, a preto ich súd považoval za nesporné.

8. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to v rozsahu 5 %, nakoľko predžalobnou výzvou zo dňa 23. 05. 2022 bol žalovaný vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia najneskôr do 26. 05. 2022. Preto súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania od 27. 05. 2022 z dlžnej sumy s tým, že tieto úroky z omeškania boli priznané v rozsahu 5 %, teda v rozsahu úrokovej sadzby určenej k prvému dňu omeškania, nakoľko podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v spojení so sadzbami Európskej centrálnej banky bola k takémuto dňu úroková sadzba 5 %. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania presahujúcich 5 % ročne zo sumy 5.968,80 eur od 27. 05. 2022 do zaplataenia, pretože právna predchodkyňa žalobcu, resp. žalobca si uplatňovali úroky z omeškania v rozsahu až 8,75 % ročne, čo bolo v rozpore s takýmto nariadením vlády SR z dôvodu, že išlo o občiansko-právny vzťah.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pretože žalobca mal úspech v súdnom konaní takmer v celom rozsahu a jeho neúspech bol len v nepatrných časti, a to v rozsahu úrokov z omeškania presahujúcich 5 % z dlžnej sumy. Keďže však ide iba o nepatrný neúspech, tak súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

K uzavretým zmluvám uviedol nasledovné:

- potvrdil uzavretie zmluvy o úvere č. 404400575 zo dňa 31. 08. 2011, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 350,- eur, pričom výslovne odmietol posudzovanie žalobcu ako spotrebiteľa, nakoľko úver mu bol poskytnutý na účel povolania. Žalobca v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel.

- potvrdil uzavretie zmluvy o úvere č. 404400689 (poskytnutý úver v sume 600,- eur), č. 404400746 (poskytnutý úver v sume 350,- eur), č. 409800444 (poskytnutý úver v sume 600,- eur) a č. 409800468 (poskytnutý úver v sume 350,- eur), pričom citoval čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a podľa ktorého: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.“ Zmluvné strany sa môžu dohodnúť, na základe akého zákona sa ich zmluvné vzťahy v budúcnosti budú spravovať. Rovnako k danému prípadu došlo v predmetom spore. V zmysle VPPÚ sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva sa uzatvorila v zmysle ust. § 269 ods. 2 a nasl. Obchodného zákonníka, z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať.

- taktiež potvrdil uzavretie zmluvy o úvere č. 409800611 (poskytnutý úver v sume 600,- eur), č. 405400984 (poskytnutý úver v sume 350,- eur), č. 405401239 (poskytnutý úver v sume 350,- eur), č. 405401429 (poskytnutý úver v sume 700,- eur), č. 405401544 (poskytnutý úver v sume 350,- eur), č. 405401637 (poskytnutý úver v sume 800,- eur), č. 420200004 (poskytnutý úver v sume 300,- eur) a č. 421400002 (poskytnutý úver v sume 700,- eur), z ktorých vyplýva, že tieto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôžu byť posúdené ako bezúročné a bezpoplatkové vzhľadom k tomu, že spĺňajú všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. V prípade, ak žalobca po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Nemožno hovoriť ani o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je na prednej strane jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov.

Ďalej žalovaný konštatoval, že žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom a bol si vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Navyiac, v prípade žalobcu sa nejednalo o prvú uzatvorenú zmluvu so žalovaným. Taktiež poukázal na príslušné ustanovenia nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov.

Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Žalovaný so žalobcom uzatvoril zmluvu o úvere, pričom veriteľ sa zaviazal, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti a zaplatí dohodnuté úroky. Za poskytnutie peňažných prostriedkov žalovaný skutočne požadoval odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa žalovaný v čase uzatvorenia zmlúv o úvere zaoberal a na ktorú mal oprávnenie, nakoľko mal v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čo medzi stranami sporu sporné nebolo. Táto skutočnosť však nedokazuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v čase uzatvorenia zmlúv o úvere nemohol mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

K vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovaný uviedol, že je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretých zmlúv o úvere, ktoré neboli nikdy právoplatne vyhlásené za neplatné, rovnako tak právny dôvod na plnenie z týchto zmlúv o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalobca vo svojom vyjadrení okrem iného tvrdí, že zo strany žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie.

Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Zavinenie je budované na dvoch zložkách, a to vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy a nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaný so žalobcom uzatvoril zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, pričom veriteľ sa zaviazal, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti a zaplatí dohodnuté úroky. Žalovaný skutočne požadoval za poskytnutie peňažných prostriedkov odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa

žalovaný v čase uzatvorenia zmlúv o úvere zaoberal a na ktorú mal oprávnenie, nakoľko žalovaný mal v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čo medzi stranami sporu sporné nebolo. Táto skutočnosť však nedokazuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v čase uzatvorenia zmlúv o úvere nemohol mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

Zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Predchodca žalobcu plnil na základe platne uzavretých zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré neboli nikdy právoplatne vyhlásené za neplatné, rovnako tak právny dôvod na plnenie z týchto zmlúv o spotrebiteľskom úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z pocívnych zdrojov.

11. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 17. 03. 2023, pričom navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 5Csp/24/2022-110 zo dňa 19. 12. 2022 potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, zákonný a náležite odôvodnený. Žalovaný bol počas celého konania pred súdom prvej inštancie absolútne nečinný, žiadnym spôsobom v rámci svojej procesnej obrany až do ukončenia dokazovania absolútne nespochybnil uplatnený nárok žalobcu. Jednalo sa teda o nesporné skutočnosti medzi zmluvnými stranami, o ktorých teda nebolo potrebné vykonávať dokazovanie. Uvedenú skutočnosť plne aplikoval aj súd prvej inštancie, keď v bode 25. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že ust. § 150 CSP ukladá stranám sporu tzv. povinnosť tvrdenia. I napriek uvedenej skutočnosti súd prvej inštancie pristúpil k ex offo prieskumu predmetných úverových zmlúv, ktoré považoval za spotrebiteľské zmluvy o úvere, na ktoré aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

V podanom odvolaní žalovaný namieta, že pri niektorých zmluvách, ktoré boli predmetom konania a súdneho prieskumu sa nejedná o spotrebiteľské zmluvy (výkon zamestnania, dohoda o obchodnom zákonníku) a pri zmluvách, ktoré sú už aj v názve označené ako spotrebiteľské zmluvy skutočnosť, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V tomto smere žalobca považuje odvolanie žalovaného za výslovne účelové, ničím nepodložené a predstavuje novoty v odvolacom konaní, na ktoré by odvolací súd nemal prihliadať, a to už aj pre skôr tvrdenú absolútnu nečinnosť žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolanie žalovaného je formulárového typu, ktoré používa vo svojich vyjadreniach k uplatneným nárokom spotrebiteľov na vydanie bezdôvodného obohatenia. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že uvádza, že v zmluvách nemožno hovoriť o absencii podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedená absencia nebola tvrdená ani samotným žalobcom, ani súdom prvej inštancie.

12. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril v nedatovanom vyjadrení, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 30. 03. 2023, pričom uviedol, že má za to, že sa dostatočne vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom svojich doterajších podaní a podaného odvolania, na ktorých trvá v celom rozsahu. Opätovne navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov - ďalej len CSP) zistil, že odvolanie bolo podané proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému je odvolanie prípustné, oprávnenou stranou - žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote (ust. § 355 ods. 1, § 359, 362 ods. 1 CSP) a konštatoval, že odvolanie má zákonom stanovené náležitosti a obsahuje zákonom stanovené odvolacie dôvody (ust. § 127, § 363, § 365 ods. 1 CSP). Následne odvolací súd, viazaný rozsahom podaného odvolania žalovaného, odvolacími dôvodmi ako i súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a vo veci rozhodol rozsudkom (ust. § 392 CSP), tak, že rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolačný súd svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 23. augusta 2023, keď v zmysle ust. § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinných do 31. 03. 2015 (ďalej aj OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ v znení účinnom od 01. 04. 2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak

a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,

c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 387 ods. 1, 2, 3 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

17. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 30. 05. 2022 bol súdu prvej inštancie doručený návrh I.P. (pôvodne žalobkyňa v predmetnom konaní) na vydanie platobného rozkazu (alternatívne rozsudku), ktorým súd žalovanému uloží povinnosť zaplatiť jej sumu 5.968,80 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 5.968,80 eur od 27. 05. 2022 do zaplataenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 212,48 eur ako i trovy konania vo výške 454,96 eur.

Žiadosťou zo dňa 09. 06. 2022 súd prvej inštancie vyzval žalovaného na doručenie kópie zmluvy o úvere č. 403701539 a č. 405401637 ako aj všeobecných obchodných podmienok k týmto zmluvám. Na uvedenú žiadosť reagoval žalovaný v nedatovanom podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 25. 06. 2022, pričom uviedol, že predmetnými písomnosťami nedisponuje s tým, že obidve zmluvy boli uhradené.

Súd prvej inštancie žalobcu vyzval formou uznesenia zo dňa 29. 06. 2022, aby sa k podanej žalobe v určenej lehote vyjadril, uviedol skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný na túto výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagoval. Dňa 25. 07. 2022 bol súdu prvej inštancie doručený návrh spoločnosti BL PLUS, s.r.o. na zmenu strany sporu na mieste žalobcu. Prílohou tohto podania bola okrem iného zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 19. 07. 2022 uzatvorená medzi postupcom (I. T. ako pôvodná žalobkyňa) a postupníkom (BL PLUS, s.r.o.) ako i jeho súhlas zo dňa 21. 07. 2022 so vstupom do konania na strane žalobcu. Následne dňa 29. 08. 2022 bol súdu prvej inštancie doručený dodatok č. 1 zo dňa 28. 08. 2022 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 07. 2022.

Uznesením č. k. 5Csp/24/2022 zo dňa 19. 10. 2022 súd prvej inštancie vyhovel návrhu, aby do konania na miesto doterajšej žalobkyne (I. T.) vstúpil nový žalobca (BP PLUS, s.r.o.).

Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 19. 12. 2022, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, pričom žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil, aby sa konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Na pojednávaní konanom dňa 19. 12. 2022 súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti jeho rozsudku.

18. Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva, že pôvodná žalobkyňa I. T. a žalovaný uzavreli päť zmlúv o úvere (č. 404400575, 404400689, 404400746, 409800444 a 409800468) a sedem zmlúv o spotrebiteľskom úvere (405401239, 405401429, 405401544, 420200004, 421400002, 409800611, 405400984), ktoré sa nachádzajú v spise. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že so žalovaným uzavrela i zmluvu o úvere č. 403701539 a č. 405401637, ktoré nepredložila. Žalovaný na základe výzvy súdu prvej inštancie potvrdil ich uzavretie, keď v podaní doručenom súdu dňa 25. 06. 2022 uviedol, že „žalovaný zmluvnou dokumentáciou z uzatvorenej zmluvy č. 403701539 už nedisponuje, nakoľko bola uhradená dňom 21. 04. 2015“ a „žalovaný zmluvnou dokumentáciou z uzatvorenej zmluvy č. 405401637 už nedisponuje, nakoľko bola uhradená dňom 23. 08. 2016“. Pôvodná žalobkyňa sa teda vo vzťahu k žalovanému domáhala zaplataenia sumy 5.968,80 eur na základe vyššie označených zmlúv titulom bezdôvodného obohatenia na jeho strane, pričom v žalobe pri každej zmluve jednotlivo uviedla, akú sumu úveru jej žalovaný poskytol, akú sumu mu vrátila, resp. zaplatila a aká je suma bezdôvodného obohatenia žalovaného pri jednotlivých zmluvách. V priebehu súdneho konania došlo k postúpeniu uplatnenej pohľadávky žalobkyne a všetkých práv s ňou spojených na žalobcu, čo bolo riadne preukázané a žalobca ako postupník vstúpil do predmetného konania na základe uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 5Csp/24/2022-84 zo dňa 19. 10. 2022. Vzhľadom k postúpeniu pohľadávky žalobkyne na žalobcu v priebehu súdneho konania sa v ďalšom texte tohto rozsudku pod pojmom žalobca bude myslieť aj pôvodná žalobkyňa.

Na pojednávaní konanom dňa 19. 12. 2022 súd prvej inštancie po vyjadrení právneho zástupcu žalobcu vyhlásil rozsudok, ktorým rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.968,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.968,80 eur od 27. 05. 2022 do zaplataenia, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 212,48 eur (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a súčasne rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % (III. výrok).

19. Odvolací súd po preskúmaní žaloby, pripojených listín (predovšetkým zmlúv o úvere a zmlúv o spotrebiteľskom úvere) a zhodných tvrdení sporových strán o uzavretí zmluvy č. 403701539 a č. 405401637 dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu a správne zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil i správny právny záver spočívajúci v tom, že vo všetkých prípadoch vyššie označených zmlúv (18. bod tohto rozsudku) uzavretých medzi žalobcom a žalovaným ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a zároveň zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 129/2010 Z. z.) účinného v čase uzavretia jednotlivých zmlúv, pričom príslušné ustanovenia týchto zákonov v predmetnej veci i správne aplikoval. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie správne odôvodnil po skutkovej i právnej stránke, podrobne sa zaoberal jednotlivými zmluvami, resp. tvrdeniami sporových strán o nich (v prípade zmluvy č. 403701539 a č. 405401637) a tieto i správne vyhodnotil. V priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie nič nezmenilo, preto si odvolací súd osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia tohto súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Podané odvolanie žalovaného nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v prospech žalovaného a teda rozhodnúť v zmysle jeho požiadavky.

20. Na potvrdenie správnosti prvoinstančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

Žalovaný v odvolaní proti tomuto rozsudku namietal charakter vyššie označených zmlúv ako i účel poskytnutia finančných prostriedkov fyzickej osobe - pôvodne žalobkyni. Súd prvej inštancie však postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený jednotlivými zmluvami medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Na spochybnenie spotrebiteľského charakteru sporu žalovaný nepredložil, ani neoznačil žiadny dôkaz.

K zmluve č. 404400575 žalovaný v odvolaní uviedol, že posudzovanie žalobcu ako spotrebiteľa výslovne odmieta, nakoľko žalobcovi bol poskytnutý úver na účel povolania a žalobca v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že žalobca ako prílohu podanej žaloby predložil okrem iného aj fotokópiu zmluvy o úvere č. 404400575 zo dňa 31. 08. 2011, ktorá síce obsahuje údaj o tom, že: „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon:“ s možnosťou zaškrtnutia alternatívy „a/ zamestnania, b/ povolania, c/ podnikania, d/ iný účel“ a podpis dlžníka, ale žiadna z uvedených možností vyznačená nie je a ani žalovaný nepredložil rovnopis (resp. fotokópiu) zmluvy s vyznačením účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Nepreukazné je i ďalšie tvrdenie žalovaného pri tejto zmluve, že vychádzal z vyhlásenia žalobcu o tom, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania, pretože žiadne takéto vyhlásenie sa v zmluve nenachádza. Ďalej žalovaný poukazoval na svoju dobrú vieru, s ktorou vstupoval do právneho vzťahu so žalobcom. Nie je zrejmé, z čoho vychádza tvrdenie žalovaného o konaní v dobrej viere, že druhá strana (žalobca) nie je spotrebiteľ, resp. ďalšie tvrdenie o predstieraní spotrebiteľa, že je podnikateľom. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ (veriteľ) dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy, teda na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. S prihliadnutím na možné zastieranie skutočného účelu zmluvy a s poukazom na interpretačné ust. § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ktorý v predmetnej veci správne zvolil i súd prvej inštancie, nakoľko žalovaný nič iné nepreukázal.

V súvislosti so zmluvami o úvere č. 404400689, č. 404400746, č. 409800444 a č. 409800468 žalovaný ako odvolateľ v podanom odvolaní zhodne argumentoval tým, že predmetné zmluvy boli uzatvorené v zmysle ust. § 269 ods. 2 a nasl. Obchodného zákonníka, z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. S touto argumentáciou sa odvolací súd nestotožnil a bol toho názoru, že bez ohľadu na označenie „zmluva o úvere“ a dohodu podľa ust. § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, ktorá je zahrnutá vo Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej aj VPPÚ), ktoré sú na zadnej strane zmluvy, je potrebné tieto zmluvy považovať za zmluvy spotrebiteľské. Základnú charakteristiku týchto zmlúv upravuje ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Na všeobecnú právnu úpravu ochrany spotrebiteľa v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka nadväzuje osobitná právna úprava ochrany spotrebiteľa v úverových vzťahoch, a to zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý v ust. § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľa ako fyzickú osobu, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (v znení účinnom od 11. 06. 2010), resp. ako fyzickú osobu, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (v znení účinnom od 01. 12. 2011). V ust. § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaný veriteľ ako fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Podľa obchodného registra je predmetom podnikania žalovaného okrem iného aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (od 14. 03. 2001) a poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov (od 19. 12. 2015). Pri uzatváraní predmetných úverových zmlúv teda žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti ako dodávateľ, resp. veriteľ a žiadnym spôsobom nepreukázal, že fyzická osoba, ktorej úver poskytol (pôvodne žalobkyňa) konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, resp., že jej úver poskytol na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, resp., že táto fyzická osoba konala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Súd prvej inštancie potom správne vychádzal z toho, že fyzická osoba (pôvodne žalobkyňa) pri uzatváraní zmlúv o úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, že úver jej bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, resp., že pri ich uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, nakoľko žalovaný iné nepreukázal. Vyššie označené zmluvy o úvere uzavreté medzi dodávateľom (žalovaný) a spotrebiteľom (pôvodnou žalobkyňou) bolo potrebné posúdiť ako zmluvy spotrebiteľské podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z., pretože uzavreté zmluvy ako i ich zmluvné strany spĺňajú definíciu spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 1 ods. 2 v spojení s ust. § 2 písm. a/, b/ vyššie uvedeného zákona, a to napriek skutočnosti, že boli uzavreté podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia vyššie označených zmlúv, podľa ktorého sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, pričom odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Novelou Občianskeho zákonníka (zákon č. 102/2014 Z. z.) s účinnosťou od 01. 04. 2015 bola v ust. § 52 ods. 2 doplnená tretia veta, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie neobsahuje prechodné ustanovenia, čo znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom, teda aj na vyššie označené zmluvy. Uvedené napokon aj vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu SR, napríklad sp. zn. 3MCdo 12/2014 a 3MCdo 14/2014.

V súvislosti s argumentáciou odvolateľa k zmluvám o spotrebiteľskom úvere č. 409800611, č. 405400984, č. 405401239, č. 405401429, č. 405401544 (ktoré žalobca označuje ako zmluvy o úvere a ktoré sa všetky nachádzajú v súdnom spise), k zmluve o úvere č. 405401637 (ktorá sa v súdnom spise nenachádza) a k zmluvám o spotrebiteľskom úvere č. 420200004 a č. 421400002 (ktoré žalobca označuje ako zmluvy o úvere a ktoré sa taktiež nachádzajú v súdnom spise) spočívajúcou v tom, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôžu byť posúdené ako bezúročné a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňajú všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti, keďže nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, dáva odvolací

súd žalovanému ako odvolateľovi do pozornosti príslušné ustanovenia CSP týkajúce sa koncentrácie konania a prípustnosti novôt v odvolacom konaní.

Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva, že žalovaný bol v konaní pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu nečinný, neprodukoval žiadne vyjadrenie v reakcii na doručení žalobu, ani v rámci prípravy pojednávania sa žiadnym spôsobom k žalobe nevyjadril, nezúčastnil sa nariadeného pojednávania (čo ospravedlnil vysokou pracovnou zaneprázdnenosťou) a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Vyššie produkované skutkové tvrdenia žalovaného sú tzv. novotou v odvolacom konaní, ktorej prípustnosť je potrebné posudzovať podľa ust. § 366 CSP. Z povahy vyššie uvedenej odvolacej argumentácie vyplýva, že nebola žiadna prekážka, aby ju žalovaný nemohol produkovať v limitoch daných koncentráciou konania pred súdom prvej inštancie, teda do doby, ako súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené. V spore spotrebiteľského charakteru žalovaný, na rozdiel od spotrebiteľa ako slabšej sporovej strany, nie je v tomto smere chránený tzv. dekoncentráciou konania, v dôsledku čoho nemožno pochybovať, že neboli splnené zákonné predpoklady pre to, aby odvolací súd skúmal správnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k vyššie uvedenej odvolacej argumentácii, keď navyše ani žalovaný dôvody prípustnosti novôt nielenže nepreukazoval, ale ani netvrdil. Odvolací súd môže podľa ust. § 384 ods. 3 CSP doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v ust. § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní). Prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie doteraz neboli uplatnené, možno v dovolaní použiť len vtedy, ak sa a/ týkajú procesných podmienok, b/ vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. V posudzovanej veci však nebola osvedčená žiadna z výnimiek pripúšťajúca novoty v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 písm. a/ až d/ CSP. Žalobca v dovolaní nepreukazoval, ale ani netvrdil žiadny takýto dôvod prípustnosti ním použitých novôt. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovi nič nebránilo v tom, aby svoje tvrdenia v dovolaní (spočívajúce v tom, že vyššie označené zmluvy nemožno posúdiť ako bezúročné a bezpoplatkové, že v prípade týchto zmlúv nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) týkajúce sa vyššie označených zmlúv použil ako prostriedok procesnej obrany, resp. skutkové tvrdenia v zmysle ust. § 149 CSP a ust. § 150 CSP a uplatnil ich už v konaní pred súdom prvej inštancie.

Z obsahu predloženého súdneho spisu je nepochybné a odvolací súd zistil, že tieto námietky žalovaný neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie ako procesnú obranu, resp. ako skutkové tvrdenia. V danom prípade je potom nevyhnutné konštatovať, že skutkové tvrdenia, ktoré žalovaný uplatnil až v odvolacom konaní, je potrebné považovať za novoty (nepatriace pod zákonné výnimky podľa ust. § 366 CSP), resp. za také skutkové tvrdenia, s ktorými by sa súd prvej inštancie musel v prípade ich uplatnenia vysporiadať, žalobca by k nim mohol zaujať svoje stanovisko a ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Predkladanie úplne nových skutkových tvrdení ako novôt v odvolacom konaní je v predmetnej veci bez naplnenia podmienok podľa ust. § 366 písm. a/ až d/ CSP neprípustné, pričom takéto skutkové tvrdenia odvolací súd nemôže posudzovať a nemôže na ne ani prihliadať.

21. Vyššie uvedené o novotách uplatnených v odvolacom konaní platí i v prípade námietok žalovaného spočívajúcich v tom, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere spĺňajú všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti, resp. v tom, že nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patria aj náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. i/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015, resp. ust. § 9 ods. 2 písm. i/, k/ tohto zákona v znení účinnom od 01. 04. 2015, t. j. úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ročná percentuálnu mieru nákladov. Podľa týchto ustanovení zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len RPMN), pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na jej výpočet.

Súd prvej inštancie pri jednotlivých zmluvách skúmal úrokovú sadzbu spotrebiteľských úverov ako i RPMN, pričom dospel k správne záveru, že v niektorých zmluvách nie je uvedená (pri zmluve o úvere č. 404400575 zo dňa 31. 08. 2011, č. 404400689 zo dňa 03. 02. 2012 a č. 404400746 zo dňa 20. 04.

2012, pričom ani žalovaný nepredložil zmluvy, v ktorých by boli tieto náležitosti uvedené). Je potom nepochybné, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe týchto zmlúv sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v týchto zmluvách absentuje údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru ako i ročná percentuálna miera nákladov, čo správne konštatoval i súd prvej inštancie.

22. Pri ostatných zmluvách odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia súdu prvej inštancie uvedené pri jednotlivých týchto zmluvách týkajúce sa RPMN, úrokovej sadzby úveru a nepreukázaných administratívnych nákladoch na vypracovanie a uzavretie zmlúv, ktoré považuje za správne, a preto ich nebude opakovať.

22.1. Na doplnenie však uvádza, že v prípade zmluvy č. 409800444 bez uvedenia dátumu jej uzavretia bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 600,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal zaplatiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok v sume 528,- eur (tvorený súčtom úroku 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 234,90 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v sume 293,10 eur), teda celkom zaplatiť sumu 1.128,- eur v jednej splátke po 1.128,- eur do 28. 01. 2014, ak nie je dohodnuté inak s tým, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona a je vo výške 88 %. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere (dátum v zmluve nie je uvedený) je 40,60 %. V súvislosti s touto zmluvou jej účastníci uzavreli dohodu o plnení v splátkach (taktiež bez uvedenia dátumu), v ktorej dohodli, že zmluva o úvere sa mení tak, že dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi sumu 1.128,- eur v 12 pravidelných mesačných splátkach v sume 94,- eur vždy k 28. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 28. 02. 2013 a berie na vedomie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona a je 263,64 %. V inej časti dohody o plnení v splátkach je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere (dátum v zmluve nie je uvedený) je vo výške 40,60 %.

V prípade zmluvy č. 409800468 zo dňa 19. 03. 2013 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 350,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal zaplatiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok v sume 322,- eur (tvorený súčtom úroku 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 137,03 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v sume 184,97 eur), teda celkom zaplatiť sumu 672,- eur v jednej splátke po 672,- eur do 28. 03. 2014, ak nie je dohodnuté inak s tým, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona a je vo výške 92 %. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 36,73 %.

V prípade zmluvy č. 409800611 zo dňa 24. 10. 2013 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 600,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v sume 528,- eur (tieto celkové náklady sú tvorené súčtom úroku 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 234,90 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v sume 293,10 eur), teda celkom zaplatiť sumu 1.128,- eur do 28. 10. 2014, ak nie je dohodnuté inak s tým, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru vo výške 88 %. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 49,13 %.

V prípade zmluvy č. 405400984 zo dňa 07. 01. 2014 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 350,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v sume 322,- eur (tieto celkové náklady sú tvorené súčtom úroku 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 137,03 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v sume 184,97 eur), teda celkom zaplatiť sumu 672,- eur do 28. 12. 2014, ak nie je dohodnuté inak s tým, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru vo výške 92 %. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 50,91 %.

Pokiaľ bol v prípade vyššie uvedených štyroch zmlúv uvedený úrok z úveru vo výške 39,15 % ročne, ide jednoznačne o úrok v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami boli v období rokov 2013 až 2014 niekoľko násobne nižšie (Národná banka Slovenska - priemerné úrokové miery z úverov bánk). Uvedená úroková miera musela byť zahrnutá i do výpočtu RPMN, z čoho potom jednoznačne vyplýva, že RPMN bola v zmluvách uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, čo konštatoval i súd prvej inštancie a táto skutočnosť bola dôvodom toho, že vyššie označené štyri zmluvy správne považoval podľa ust. § 11 ods. 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročné a bez poplatkov.

22.2. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401239 zo dňa 17. 10. 2014 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 350,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 322,- eur, teda zaplatiť celkovú sumu 672,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume 112,- eur predstavuje RPMN vo výške 32 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Úrok je vo výške 60 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 210,- eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť celkovú sumu 672,- eur do 17. 10. 2015, ak nie je dohodnuté inak. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 16,49 %. V súvislosti s touto zmluvou jej účastníci uzavreli dohodu o plnení v splátkach zo dňa 17. 10. 2014, v ktorej dohodli, že zmluva o úvere sa mení tak, že dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi sumu 672,- eur v 12 pravidelných mesačných splátkach v sume 56,- eur vždy k 23. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 23. 11. 2014 a berie na vedomie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je 281,64 %. V inej časti dohody o plnení v splátkach je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 14,36 %.

V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401429 zo dňa 21. 04. 2015 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 700,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 680,- eur, teda zaplatiť celkovú sumu 1.380,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v sume 196,- eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Úrok je vo výške 69,14 ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 484,- eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť celkovú sumu 1.380,- eur do 21. 04. 2016, ak nie je dohodnuté inak. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 21,35 %.

V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405401544 zo dňa 19. 08. 2015 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 350,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 322,- eur, teda zaplatiť celkovú sumu 672,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v sume 98,- eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Úrok je vo výške 64 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 224,- eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť celkovú sumu 672,- eur do 19. 08. 2016, ak nie je dohodnuté inak. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 24,67 %.

V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420200004 zo dňa 20. 07. 2016 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 300,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu, zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov v sume 0,- eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 76,- eur a poplatok za expresné spracovanie úveru v sume 100,- eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 176,- eur, teda zaplatiť celkovú sumu 476,- eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí v sume 1,- euro a ďalšie splátky zaplatí v sume 59,- eur vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 20. 08. 2016. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v sume 0,- eur a úrok je vo výške 32,85 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 76,- eur. Výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach

poskytnutia spotrebiteľského úveru a je 38,28 %. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 25,87 %.

V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 421400002 zo dňa 22. 08. 2016 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 700,- eur, pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému ako veriteľovi túto sumu, zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov v sume 0,- eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 176,80 eur a poplatok za expresné spracovanie úveru v sume 100,-eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 276,80 eur, teda zaplatiť celkovú sumu 976,80 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí v sume 1,- euro a ďalšie splátky zaplatí v sume 121,60 eur vždy k 22. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 22. 09. 2016. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v sume 0,- eur a úrok je vo výške 32,61 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 176,80 eur. Výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je 37,95 %. V inej časti zmluvy je uvedené, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o úvere je 31,71 %.

Pokiaľ bol vo vyššie uvedených piatich zmluvách uvedený úrok z úveru vo výške 60 %, resp. 69,14 %, 64 %, 32,85 %, 32,61 % ročne, ide jednoznačne o úrok v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko úrokové miery zo spotrebiteľských úverov do jedného roka poskytovaných bankami boli v období rokov 2014 až 2016 niekoľko násobne nižšie (Národná banka Slovenska - priemerné úrokové miery z úverov bánk). Uvedená úroková sadzba musela byť zahrnutá i do výpočtu RPMN, z čoho potom jednoznačne vyplýva, že RPMN bola v zmluvách uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, čo konštatoval i súd prvej inštancie a táto skutočnosť bola opätovne dôvodom toho, že vyššie označených päť zmlúv o spotrebiteľskom úvere správne považoval za bezúročné a bez poplatkov, a to podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. (na rozdiel od zmlúv uvedených v 21. bode tohto rozsudku).

V prípade všetkých vyššie uvedených zmlúv (bod 22.1. a 22.2.) odvolací súd poukazuje na rozdielne údaje o hodnote RPMN v nich (resp. rozdielne údaje v zmluve a v dohode o plnení v splátkach), čo spôsobuje zmätočnosť a nejasnosť týchto údajov. Ide pritom o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Zmyslom údaju o RPMN obsiahnutom v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnúť spotrebiteľovi pravdivú informáciu o skutočnej výške nákladov súvisiacich so spotrebiteľským úverom. RPMN by teda mala odzrkadľovať skutočnú cenu spotrebiteľského úveru, ako číslo vyjadrené v percentách na ročnej báze, ktorá umožní spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzku.

23. S neuvedením úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a neuvedením RPMN (zmluvy v 21. bode tohto rozsudku) v zmluvách o spotrebiteľskom úvere, resp. s nesprávnym uvedením výšky RPMN v týchto zmluvách (zmluvy v 22. bode tohto rozsudku), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia týchto zmlúv spájal ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov, a to v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/, d/. Uvedené považoval odvolací súd za potrebné zdôrazniť vzhľadom k tvrdeniu žalovaného v jeho odvolaní, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôžu byť posúdené ako bezúročné a bez poplatkov, nakoľko obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti, resp., že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v prípade zmlúv č. 1, 2, 3 (zmluvy o úvere uvedené v 21. bode rozsudku - poznámka súdu), 4 a 5 (prvé dve zmluvy o úvere uvedené v 22.1. bode tohto rozsudku - poznámka súdu).

24. Žalobkyňa sa zaplata sumy 5.968,80 eur domáhala titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Predpokladom vzniku zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia podľa ust. 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, aby k obohateniu vôbec došlo a aby obohatenie bolo bezdôvodné. Ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vymedzuje štyri dielčie skutkové podstaty vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia. Môže ísť o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V konaní bolo preukázané, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi na základe zmlúv o úvere, resp. zmlúv o spotrebiteľskom úvere finančné prostriedky spolu v sume 7.100,- eur, pričom žalobca

mu zaplatil celkom sumu 13.068,80 eur, čo vyplýva z listinných dokladov predložených žalobcom pri podaní žaloby, pričom výšku tohto plnenia žalovaný ani nenamietal. Z vyššie uvedených dôvodov však súd prvej inštancie správne vyhodnotil uzavreté zmluvy ako bezúročné a bez poplatkov, v dôsledku čoho mal žalobca povinnosť vrátiť, a teda zaplatiť žalovanému len sumu 7.100 eur a všetky ostatné platby predstavujú bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Pokiaľ teda žalobca zaplatil žalovanému spolu sumu 13.068,80 eur, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v sume 5.968,80 eur (rozdiel medzi žalobcom zaplatenou sumou spolu 13.068,80 eur a sumou poskytnutých úverov žalovaným spolu 7.100 eur), a to plnením bez právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie spolu v sume 5.968,80 eur žalovaný získal na úkor žalobcu a je tak povinný mu ho vydať v tejto sume. Pri jednotlivých zmluvách bola výška bezdôvodného obohatenia nasledovná:

- 322,- eur pri zmluve č.404400575 (poskytnutý úver v sume 350,- eur, žalobcom zaplatená suma 672,- eur),
- 528,- eur pri zmluve č. 404400689 (poskytnutý úver v sume 600,- eur, žalobcom zaplatená suma 1.128,- eur),
- 322,- eur pri zmluve č. 404400746 (poskytnutý úver v sume 350,- eur, žalobcom zaplatená suma 672,- eur),
- 528,- eur pri zmluve č. 409800444 (poskytnutý úver v sume 600,- eur, žalobcom zaplatená suma 1.128,- eur),
- 322,- eur pri zmluve č. 409800468 (poskytnutý úver v sume 350,- eur, žalobcom zaplatená suma 672,- eur),
- 528,- eur pri zmluve č. 409800611 (poskytnutý úver v sume 600,- eur, žalobcom zaplatená suma 1.128,- eur),
- 322,- eur pri zmluve č. 405400984 (poskytnutý úver v sume 350,- eur, žalobcom zaplatená suma 672,- eur),
- 620,- eur pri zmluve č. 403701539 (poskytnutý úver v sume 700,- eur, žalobcom zaplatená suma 1.320,- eur),
- 322,- eur pri zmluve č. 405401239 (poskytnutý úver v sume 350,- eur, žalobcom zaplatená suma 672,- eur),
- 680,- eur pri zmluve č. 405401429 (poskytnutý úver v sume 700,- eur, žalobcom zaplatená suma 1.380,- eur),
- 322,- eur pri zmluve č. 405401544 (poskytnutý úver v sume 350,- eur, žalobcom zaplatená suma 672,- eur),
- 700,- eur pri zmluve č. 405401637 (poskytnutý úver v sume 800,- eur, žalobcom zaplatená suma 1.500,- eur),
- 176,- eur pri zmluve č. 420200004 (poskytnutý úver v sume 300,- eur, žalobcom zaplatená suma 476,- eur),
- 276,80 eur pri zmluve č. 421400002 (poskytnutý úver v sume 700,- eur, žalobcom zaplatená suma 976,80 eur), pričom uvedené sumy žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval.

25. V závere odvolania žalovaný ďalej namietal, že podstatu úmyselného konania Občiansky zákonník nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve, pričom by bolo potrebné preukázať, že v čase uzavretia zmlúv a prijatia plnenia na ich základe skutočne vedel, alebo bol aspoň uzrozumený tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Opakovane tvrdil, že úverové zmluvy boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka a že na jeho strane nedošlo k úmyselnému získaniu bezdôvodného obohatenia, nakoľko v čase uzatvorenia zmlúv o úvere nemohol mať vedomosť ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené námietky sú však z hľadiska vzniku práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia bez právneho významu a nemožno ich považovať za rozhodujúce, nakoľko pre vznik bezdôvodného obohatenia je v preskúmvanej veci kľúčové, že úvery poskytnuté žalovaným bolo potrebné z vyššie uvedených dôvodov považovať za bezúročné a bez poplatkov, a teda všetky platby od žalobcu, ktoré žalovaný prijal nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov formou úverov, tvoria jeho bezdôvodné obohatenie. Prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel žalovaného ako dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Prvoinštančný súd správne konanie žalovaného posúdil ako úmyselné konanie získať pre seba bezdôvodné obohatenia v rozsahu sumy prevyšujúcej poskytnutý úver.

V nadväznosti na túto námietku žalovaného poukazuje odvolací súd na právne závery vyslovené v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 (na ktorý rozsudok sa odvolával aj súd prvej inštancie) bod 65 zo dňa 22. 04. 2021, podľa ktorého spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa.

K argumentácii žalovaného, že zmluvy o úvere boli uzatvorené podľa Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že to nie je sporné. Nič to však nemení na tom, že vzhľadom na ich spotrebiteľský charakter sa na právne vzťahy sporových strán použijú aj ustanovenia iných právnych predpisov (napr. Občianskeho zákonníka). Táto argumentácia žalovaného je preto z hľadiska správnosti napadnutého rozsudku bez významu.

26. Odvolací súd nezistil v odvolaní žalovaného namietané vady podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h CSP spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp., že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody v zmysle ust. § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

27. Potvrdenie rozhodnutia odvolacím súdom sa týkalo aj rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nepatrnom neúspechu žalobcu, a to v rozsahu úrokov z omeškania presahujúcich 5 % z dlžnej sumy. Keďže ide iba o nepatrný neúspech, tak súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. 255 ods. 1 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, voči žalovanému, ktorý v odvolacom konaní nebol úspešný. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s ust. § 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 1, 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)